İSHÂK BİN MİRÂR

Hadîs ve nahiv âlimlerinden. Künyesi, Ebû Amr eş-Şeybânî'dir. Şeybân kabilesine mensûb çocukların eğitimi ile ilgilendiği için, kendisine “Şeybânî” denildi. Abbasî halifesi Hârûn Reşîd’in çocuklarına da muallimlik yapmıştır. 205 (m. 820) senesinde Bağdâd’da vefât etti. Aslen Kûfeli olup,

Bağdâd'a yerleşmiştir. Rivâyet ettiği hadîs-i şerîfler Sahîh-i Müslim'de yer almışdır. Ebû Amr bin Alâ'dan, Rükin-iş-Şâmî'den hadîs-i şerîf işitip, rivâyet etmiştir. Kendisinden ise oğlu Amr, Ahmed bin Hanbel, Ebû Ubeyd, Kâsım bin Selem, Ahmed bin İbrâhîm Devrekî, Seleme bin Âsım, Ahmed bin Yahyâ ve diğerleri hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir.

İshâk bin Mirâr, hadîs ilminde sika (güvenilir, sağlam) bir âlim, edebî ilimlerde zamanının dehâlarından fazîletli bir zât idi. Bilhassa arapçayı çok yüksek seviyede bilmesiyle meşhûr olmuştur. Arap lügatını ve sözlerini, şâirlerin meşhûr şiirlerini çok iyi bilirdi. Pek çok şiiri dîvânlar hâlinde toplamıştır.

Ahmed bin Hanbel'in oğlu Abdullah, "Babam Ebû Amr'ın meclisinde bulunur, onun okuduğu şiirlerinden not alırdı." demiştir. Oğlu Amr şöyle demiştir: "Babam seksenden fazla Arab kabilesinin şiirlerini toplayıp, seksen kadar dîvân hâlinde yazmıştır."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Târîh-i Bağdâd cild-6, sh. 329

2) Bugyet-ül-vuât cild-1, sh. 439

3) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 23

4) Tehzîb-üt-tehzîb cild-12, sh. 182

5) Vefeyât-ül-a'yân cild-1, sh. 201

6) Mu'cem-ül-müellifîn cild-2, sh. 238